

HET VERSLAGBOEK VAN DE STUDENTENBOND VAN RUMST (1926 - 1932)

De Katholieke Vlaamsche Studentenbond van Rumpst werd gesticht op 12 augustus 1926 door August Van den Bossche (°22 okt. 1904), woonachtig in de Molenstraat, die ervan droomde priester te worden, intrad in het seminarie te Mechelen, gekleed werd, doch het nooit tot priester bracht. Hij was de eerste voorzitter. Miel Verstrepen werd ondervoorzitter, schrijver Eugene Boen en schatbewaarder Desiré Heps. Hoewel de bond blijkbaar niet aangesloten was bij een groter studentenverbond - op 9 april wordt een deelname aan een algemene bijeenkomst te Averbode vermeld - werkte de bond van Rumst in de lijn van de traditie der studentenbonden, hij was er een late uitloper van. Typisch is wel dat we in de nochtans gedetailleerde verslagen nergens een allusie vinden op de grote Rumstse voorganger van de studentenactie, de banneling eerw. Jozef Feskens.

Volgens het verslagboek lag het accent op de vakantiewerking vooral tijdens de grote vakantie. Wekelijkse vergaderingen met optreden (declamatie, zang, spreekbeurten) van de leden, regelmatige uitstappen, soms met overnachtingen, en de kroon op het werk: de jaarlijkse toneelopvoering. Zo in 1931 "De Duivelsschuur" van Lindemans.

Groot belang werd gehecht aan Vlaamsgezindheid "Psalm van Rodenbach", taalvaardigheid (beschaafd Nederlands), godsdienstige vorming (bijwonen van de dagelijkse H. mis onder de vakantie).

De leuze van de bond luidde "Taal en Tijd", later werd het "Sterk door Werk". Er moet een schild geweest zijn, dat bij gelegenheid werd meegedragen in de optochten.

Maakten van de bond deel uit: collegestudenten, ook jongeren van 12 - 13 jaar, normalisten, jongeren uit het technisch onderwijs, hogeschoolstudenten. Ook Terhagen deed mee. In 1930 hadden ze zelfs een vertegenwoordiger in het bestuur, Jos Swenden, toen al aan de universiteit. Maar de afstand en waarschijnlijk ook het mentaliteitsverschil maakten betrekkelijk vlug een einde aan hun deelname.

Op 18 augustus 1930 bestaat het bestuur uitsluitend uit seminaristen: E.H. Frans Doms, voorzitter, Lode Jacobs, ondervoorzitter, Lieven Verberckt, schijver, Emiel Hellemans, schatbewaarder; de schat was soms respectabel. Het toneel zorgde daarvoor.

Uit de samenstelling van het bestuur blijkt zonneklaar dat het accent lag op de vakantie-werking. De seminaristen waren immers afwezig onder het schooljaar. De beperking tot de dagen van de grote vakantie maakte de bond kwetsbaar voor concurrerende jeugdwerken die zouden opdagen en zich niet beperkten tot de vakantie.

De studentenbond mocht rekenen op de belangstelling van de nieuwe pastoor, Z.E.H. Draulants (vergadering van 22 aug. 1929), van de "professor", Victor Van Cauwenbergh (tuinfeest ten huize van, 10 aug. 1932). Dit feest betekende ook het afscheid van de proost-onderpastoor, E.H. De Wit.

Op de vergadering van 30 december 1932 verschijnt de nieuwe proost, die handelde over de werking van het patronaat. "Deze eerste aanmoedigende woorden van onzen nieuwen heer proost, werden met langdurig handgeklap toegejuicht", zo vermeldt schrijver Gustaaf Callebaut. Het ging over E.H. Schoenmaekers.

Met het verslag van 30 december 1932 eindigt het eerste verslagboek van de Studentenbond. De titelbladzijde van het tweede verslagboek is wel geschreven, door schrijver Frans Tobback, maar de bladzijde is uit het schrift gescheurd en bij het eerste boek gevoegd. Inderdaad, in '33 werd scouting in Rumst gesticht door onderpastoor Schoenmaekers en, ongeveer gelijktijdig, was de nieuwe onderpastoor Van den Bergh met de K.A.J. begonnen.

De tijd van de Studentenbond van Rumpst was voorbij, zoals hij trouwens voorbij was voor de studentenbonden in 't algemeen.

Het lijvig verslagboek werd, gelukkig, zorgvuldig bewaard door de heer Gustaaf Callebaut, die ons toeliet het boek te fotokopiëren, zodat het in het archief van de Geschiedkundige Kring kan bewaard blijven. Onze hartelijke dank! Ontbreken wel in het schrift: de verslagen van einde augustus 1928 tot 15 september van dit jaar en die van juli 1929 tot begin augustus 1929 inbegrepen.

Het verslagboek doet voor onze ogen een generatie Rumstse studenten herleven. Velen onder hen zijn niet meer.

Karel Swenden